

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 375/2025
02.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Спасоја Пушице, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пријеполу К 66/24 од 14.11.2024. године и Кв 171/24 од 31.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 02. априла 2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Спасоја Пушице, поднет против правноснажних решења Основног суда у Пријеполу К 66/24 од 14.11.2024. године и Кв 171/24 од 31.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пријеполу К 66/24 од 14.11.2024. године, адвокату Тањи Досковић је на име награде за одбрану по службеној дужности окривљеног АА и на име трошкова кривичног поступка у предмету тог суда К 66/24 досуђен износ од 856.454,40 динара и одређено да ови трошкови падају на терет буџетских средстава суда. Истовремено је одређено да се тај износ наведеном адвокату има исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је исти захтев за досуђење трошкова преко досуђеног износа, одбијен као неоснован.

Истим решењем, окривљени АА обавезан је да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 863.694,40 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем ванпретресног већа Основног суда у Пријеполу Кв 171/24 од 31.01.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА – адвоката Тање Досковић и адвоката Спасоја Пушице, изјављене против решења Основног суда у Пријеполу К 66/24 од 14.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Спасоје Пушица, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Пријеполу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцена навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву наводи да су нижестепени судови учинили наведену повреду закона јер је против окривљеног вођен поступак за више кривичних дела, од којих је најтеже било кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је прописана казна затвора од 3 до 10 година, за које кривично дело је окривљени ослобођен, па како је правноснажно осуђен за лакше кривично дело – кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, за које је прописна казна затвора од 6 месеци до 2 године, то је према ставу браниоца суд окривљеног могао да обавезе да плати само трошкове одбране према висини запређене казне за ово кривично дело, а не да примени тарифу за кривично дело за које је ослобођен од оптужбе, како је то учињено у побијаним решењима.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није могао прихватити као основане.

Наиме, из списка предмета произилази да се против окривљеног АА водио кривични поступак због по једног кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. КЗ, угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и спречавање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 322. став 3. у вези става 1. КЗ, као и да је правноснажно оглашен кривим због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, док је за остала кривична дела ослобођен од оптужбе.

Имајући у виду да је окривљени оглашен кривим због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, побијаним првостепеним решењем, суд је окривљеног на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезао да суду надокнади трошкове поступка у укупном износу од 863.694,40 динара, који се односе на трошкове браниоца по службеној дужности, те трошкове његовог довођења из Окружног затвора у Ужицу на главни претрес, а другостепеним решењем је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против тог решења, са образложењем да је побијаним првостепеним решењем суд правилно утврдио висину трошкова, обзиром да је окривљени био оптужен за извршење више кривичних дела, те

да се трошкови за кривична дела за која је ослобођен од оптужбе нису могли издвојити из укупних трошкова.

По оцени овога суда, став изложен у побијаном другостепеном решењу је правилан.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, с тим што не постоји обавеза суда да то мора да учини у сваком конкретном случају. Имајући у виду да суд на основу података у списима предмета није могао издвојити трошкове кривичног поступка који су настали у погледу кривичних дела због којих је окривљени АА ослобођен од оптужбе, јер су сва кривична дела због којих је против њега вођен поступак била извршена у исто време, на истом месту и у склопу истог догађаја, као и да је до правноснажног окончања кривичног поступка вођен јединствени кривични поступак против окривљеног, при чему су се радње браниоца истовремено односиле на сва три кривична дела, дакле да се радило о јединственој одбрани, то се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује да је нижестепеним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је суд поступио супротно одредби члана 264. став 2. ЗКП.

Са свега изложеног, налазећи да нижестепеним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Спасоја Пушице одбио као неоснован, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић